

breus

MANUSCRIT DEL MES. El Servei de Biblioteques i Documentació ha publicat en la web un document sobre música del segle XV que recull les obres de Johannes Tinctoris (1435?-1511?), teòric i pedagog, compositor, cantant i instrumentista que és considerat com un dels teòrics musicals més importants de la seua època. La secció *El manuscrit del mes* és una iniciativa posada en marxa per a presentar els documents digitalitzats amb motiu del projecte internacional *Europeana Regia*, en el qual participa la Universitat de València. El document es pot consultar en la web de la Universitat (www.uv.es). Com a curiositat, es pot veure el retrat del músic treballant en una partitura, que apareix en una miniatura del còdex, i escoltar una selecció de la seua música.

XARXA VIVES, A GANDIA.

Aquest dimarts, 14 de febrer, el Centre Internacional de Gandia de la Universitat de València va acollir la reunió anual de les universitats d'estiu de la Xarxa Vives d'Universitats. A la reunió assistiren els responsables tècnics de les universitats d'estiu de les 21 institucions d'educació superior que conformen la xarxa. Aquesta cita té caràcter anual i itinerant i se celebra per a repassar les actuacions de l'estiu del 2011 i per a establir el calendari i el pla d'actuació dels pròxims mesos.

CLÍNICA JURÍDICA. Les noves instal·lacions de la Clínica Jurídica per la Justícia Social (CJJS) de la Universitat de València es van inaugurar dijous 9 de febrer amb un seminari del professor de la George Washington University Law School (GWU) Arturo Carrillo. Director de la International Human Rights Clinic d'aquesta universitat, el professor Carrillo va impartir, al llarg de tota la setmana, una sèrie de seminaris i conferències amb motiu de la seua visita a la CJJS, convidat per l'Institut de Drets Humans de la Universitat (IDH). La Clínica ha estat possible gràcies al programa VCL Campus d'Excel·lència.

REDACCIÓ

En principi, aquest hospital estava destinat a atendre els ferits de l'Operació Reconquesta, l'intent republicà d'envair la península per la Vall d'Aran. Però en fracassar l'ofensiva, amb el temps acabà convertint-se en el centre sanitari de referència per als cent cinquanta mil exiliats al sud de França.

El documental inclou testimonis d'aquells refugiats del 1939 encara supervivents o dels seus descendents, de familiars dels metges francesos que ajudaren els republicans i d'experts en la matèria, com els historiadors Sebastiaan Faber i Jordi Guixé, i el professor d'Història de la Medicina Àlvar Martínez, coguionista i codirector del documental, junt amb el periodista Juli Esteve. La imatge ha estat a càrrec d'Antoni Arnau i l'edició i postproducció és d'Esther Albert.

El documental l'ha produït InfoTV per iniciativa del Museu d'Història de la Medicina de Catalunya (MHMC), que ha comptat amb el suport del Memorial Democràtic de Catalunya. Al cap i a la fi, fins el 1950, molts dels metges d'aquell hospital foren catalans que a principis del 1939 escaparen de l'exèrcit franquista que s'acostava a Barcelona. També ha tingut el suport de les universitats de València, Alacant i Miguel Hernández d'Elx, i de l'Institut d'Història de la Ciència i la Medicina López Piñero (centre mixt del CSIC i la Universitat de València).

La Batalla del Varsòvia es va rodar a finals de la primavera passada sobretot a Toulouse i diverses ciutats del seu voltant, la Jonquera, Barcelona i València. Però inclou també imatges d'aquells anys quaranta procedents de diversos arxius audiovisuals. El més destacat és l'Andover Library, de la Universitat de Harvard (Massachusetts, EUA), d'on provenen algunes fotografies i, sobretot, la pel·lícula *Spain in exile*, filmada el 1948 per a recaptar fons per a l'hospital entre la població nord-americana. Però també apareixen imatges dels arxius de la Brigada Lincoln, la Cinémathèque

Hospital Varsòvia, memòria històrica en carn viva

El Centre Cultural La Nau va acollir aquest dimarts (14 de febrer) la presentació del documental *La Batalla del Varsòvia*, que ha comptat amb la col·laboració de la Universitat de València. Es tracta del seté documental en la filmografia d'InfoTV i conta la història de l'Hospital Varsòvia de Tolosa de Llenguadoc, creat el 1944 pels guerrillers republicans.

de Toulouse i del fons de pel·lícules de domini públic de diverses entitats i institucions dels Estats Units.

També s'ha editat en un vededé de doble durada que inclou, a més, els testimonis de vida de quatre dones republicanes refugiades des del 39 a

Toulouse i l'esmentada pel·lícula *Spain in exile* (18 minuts), produïda pel Joint Antifascist Refugee Committee i l'Unitarian Service Committee, dues entitats nord-americanes que destacaren per l'ajuda humanitària als espanyols exiliats a França.

Dues imatges del documental 'La Batalla del Varsòvia'.

La columna ¶ Alfons Cervera

Borsa

El món està fet un desastre. No sé si Europa està al món, però Europa està feta un desastre. Els països de la Unió Europea es miren els uns als altres i abans que dispare el d'enfront li amolla l'altre: "I tu més". La misèria és el repartiment comú de dividends. L'economia s'enfonsa a les cases amb treball en precari o directament en la desocupació mentre els comptes corrents dels bancs s'unflen a guanyar diners. És la llei del més fort. La crisi és crisi per a uns i guanys desmesurats per a altres. Les empreses que no estan en crisi són les que ofereixen productes que exigeixen un gran poder adquisitiu a qui els compra. Els que poden comprar una bossa

de mà de Louis Vuitton, posen-ne per cas, no estan en crisi. El fotut és que qui necessita un bossa de mà per a la compra setmanal no és que no puga comprar eixa bossa de mà, sinó que no la necessita perquè no té amb què pagar el menjar. Si em diuen que açò que acabe d'escriure és demagògia els diré que sí. Però també els diré que cadascú ataca com pot i amb les armes que la relació de forces posa en les seues mans. Les notícies terribles de la crisi estan protagonitzades per les imatges que tots els dies ocupen els mitjans de comunicació de qualsevol classe: Grècia en flames. Els amos del mercat exigeixen uns ajustos impossible de complir i Grècia s'enfonsa en la misèria que van provocar els que hui han decidit que, si no paga els

seus deutes, s'immole a la plaça on es peguen foc els desesperats. I la gent, a Grècia, ha dit que no s'immola, que ja està bé de fotre's sempre els mateixos, que donen la cara als qui es van emportar els diners i ara manen en els grans bancs europeus o en el mateix govern. La població grega, i la de tants països que han estat portats a la fallida econòmica i moral per la cobdícia dels polítics corruptes i els robatoris refinats de la banca planetària, diu que ja està bé de tant d'atrancament a mans dels rics. Que paguen els qui van provocar el deute. Ací mirem les imatges dels noticiaris televisius mentre sopem i si tenim dos dits de front només se'n ocorrerà pensar una cosa: nosaltres també som Grècia. Tots a Europa som Grècia ara mateix.

Tots. Si no, anem a les oficines de l'INEM i prenguem nota d'on arriba la cua de la fam. I una pregunta a eixos escèptics que encara que estiguen en la desocupació i en la misèria més absoluta es consideren nous rics gens disposats a embrutar-se alçant la veu i criticant el que passa: és que el silenci cotitza en borsa o què?

